ANUL XII. Seria II. — No. 385 | 4 PAGINI 3 LEI | C. | Joi 6 Noembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: Direcția și Ad-ția 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an Lei 1000, 6 luni » 500

DESPRE ROMANIZARE

Sunt câțiva gazetari sportivi în presa bucureșteană cari au început să scrie numai din dorința de a da și ei o mână de ajutor la plivirea ogorului românesc, năpădit și în acest sector de toate impuritățile pe care le aducea un spirit înstreinat și neînțelegător, înscăunat cândva la conducerea sportului.

N'au trecut prea mulți ani de atunci; numai vreo zece. Presa sportivă era aproape în exclusivitate jidovească, echipele naționale — mai ales cele de football — aveau majoritățile sdrobitoare de străini, iar numele cu sonorități mongolo-iudaice formau pentru multe capete încuiate și din nefericire conducătoare, chezășia talentului și cheia succesului.

Impotriva acestui spirit anti-național s'a servit mult, — adesea cu riscuri serioase. Și până în cele din urmă realitățile au dat dreptate celor care se încadraseră în lupta aceasta frumoasă și românească: jidanii au dispărut din presa sportivă așa cum au trebuit să plece din întreaga presă românească. Iar spiritul național — intrasigent dar luminat — a fost așezat și la conducerea sportului românesc.

La început s'au luat măsuri tranzitorii. S'au fixat procente de care grupările și federațiile erau obligate să țină seama. Dar în scurtă vreme s'a dovedit că măsurile transitorii nu erau necesare. Tineretul românesc, dornic de viață în aer liber și talentat, și-a luat dela sine sarcina să înlocuiască pe cei cărora li se interzisese să mai reprezinte sportul românesc. Și cu aceste elemente naționale s'au obținut rezultate tot atât de bune, dacă nu mai bune decât cele din trecut.

Se părea că totul intră în normal, că toate sunt în ordine. Și nu pare bine că în celelalte sporturi, în afară de football, ordinea aceasta nouă nu este o ficțiune.

Iată însă că telefoanele săptămânale din provincie au început din nou să ne comunice nume de jucători cari-ți stâlcesc limba; chiar în lumea districtualelor bucureștene circulă insistent asemenea nume.

Iar o divizionară oarecum corporativă — hai să-i zicem F. C. RAPID! — și-a făcut un punct de onoare din a-și păstra vechile vedete cu nume curioase, cărora nevrând să le piardă tradiția, le pregătește o serie de urmași — aproape numai juniori — de aceeaș extracție etnică și spirituală.

Am văzut lucrul acesta Dumineca trecută, când Rapid și-a înlocuit vedetele prin asemenea tineri cu nimic mai talentați decât ceilalți juniori — ROMANI — pe care știm că-i are echipa ferovaiară.

Exemplul Rapidului este periculos. Noi ne facem datoria să-i prevenim pe cei în drept și așteptăm. Mai ales că împreună cu noi așteaptă mii și mii de fucționari feroviari cari ar dori să aibă o reprezentanță însfârșit românească.

VIRGIL POPESCU

Fierarú împinge artistic balonul în timp ce Cârjan îl suspectează.
(Venus — Un.-Tricolor 2:2)

Amănunte asupra victoriei lui Dresdner în finala cupei Tschammer

90.000 spectatori au asistat pe zăpadă la o luptă extraordinară. Hoffmann cel mai bun de pe teren

(Serviciul telefonic al G. Sp.)

BERLIN 4. — Duminică Reichssportfeldul a găzduit cea mai populară competiție de football a Germaniei: finala cupei von Tschammer und Osten în care se calificaseră Dresdner S. K. și Schalke 04. Iată amănunte asupra întâlnirii care a atras pe stadionul Olimpic cifra uriașă de 90.000 spectatori.

La orele 2 după amiază la fluerul arbitrului Helmut Finck din Frankfurth echipele își fac apariția pe teren: Dresdner în tricouri roșii, iar Schalke în maillot-uri albastre. Publicul ovaționează îndelung. Timpul e foarte rău. Pe teren zăpada s'a prins într'un strat subțire.

Jocul începe într'un tempo susținut. In chiar primul minut Dresdner

SCHOEN

obține o lovitură de colț care rămâne nefructificată. Trei minute mai târziu o lovitură liberă dela 30 metri e apărată cu brio de Klodt portarul lui Schalke și care a jucat și la București în naționala Germaniei. Dominarea lui Dresdner devine insistentă. In m. 11 Karstens demarează și centrează lui Hoffman, acesta reține balonul până e atacat apoi îl pasează lui Kugler. Klodt ezită să iasă și tabela indică:

1-0 PENTRU DRESDNER

In m. 16 Klodt e din nou pus la încercare dar de astă dată plonjează în picioarele atacanților lui Dresdner. Două minute mai târziu se înregistrează primul atac al lui Schalke. Mariska e la trei metri de poarta lui Kreps, portarul lui Dresdner, dar acesta plonjează frumos și la timp blocând. Jucătorii lui Schalke fac sforțări vizibile să țină mingea cât mai mult în terenul advers deoarece apărarea lui a dovedit multă fragilitate. Atacurile lui Schalke devin insistente și în m. 26 Dresdner acordă primul corner căruia îi urmează un altul.

O EGALARE CARE NU E... REGULAMENTARA

Minutul 36 aduce egalarea.

Szepan din vădită poziție de offside înscrie. Pe bună dreptate Finck arbitrul partidei refuză să acorde punctul. Ultimele minute de joc nu mai aduc nici-o schimbare scorului care rămâne până la pauză 1-0 pentru Dresdner.

După pauză Schalke reușește totuși egalarea. Szepan pătrunde printre doi și pasează lui Cuzzora care înscrie imparabil în colțul de sus al porții. Suntem în min. 53 de joc.

Dresdner revine la atac și speculează greșelile apărării adverse. La o minge înnaltă Karstens e foultat de Bornemann. Lovitura de pedeapsă rămâne fără consecințe. In m. 55 Karstens reușește să asigure conducerea echipei sale printr'un goal de care poate fi făcut vinovat tot Klodt.

SCHALKE ATACA DISPERAT

Până la sfârșitul jocului rezultatul final nu poate fi întrevăzut. Căci Schalke a revenit la atac cu o îndârjire extraordinară. Dresdner se refugiază într'o apărare ermetică în care rolul principal îl joacă Kreps. De altfel norocul acestuia a adus și victoria echipei sale.

Abia în ultimile 5 minute Dresdner mai încheagă câteva atacuri în care Klodt caută să se reabiliteze.

Jocul a fost frumos și îndelung aplaudat. Hoffmann a făcut o partidă excepțională fiind cel mai bun depe teren. Buni au fost Kugler și Karstens. La Schalke înaintarea cu

KITZINGER
(Germania)

Szepan în frunte a strălucit dar apărarea a lăsat mult de dorit.

H. C. Juventus invitat la Zürich

Secția de hokey pe ghiață a grupării poli-sportive bucureștene JUVENTUS a primit o invitație pentru mai multe jocuri în acest sezon la Zürich.

Este posibil ca matchurile din Elveția să fie aranjate la o dată care să permită Juventusului să facă față și obligațiilor contratctate tot pentru această iarnă în Slovacia.

O nouă jertfă anefistă: Dan Enăchescu

Tinerețea anefistă sângerează din nou. După Leon Teodorescu, Babeș, Ciaclan și încă mulți alții, războiul ni-l fură dintre noi, pentru totdeauna pe prietenul și talentatul Dan Enăchescu.

Incă acum două luni, pe stadion, între camarazi, sburda plin de voe bună și forță, la cursurile lui Engelhardt.

Dar au venit clipe sfânte, clipele victoriei.

Dan Enăchescu nu le mai poate trăi. El are însă meritul de a le fi făurit.

Internaționalul RADU TANASE va juca în acest sezon la Rotweiss-Berlin

Urmând să-și continue studiile juridice de doctorat la Berlin jucătorul nostru internațional de hockey de ghiață RADU TANASE va activa în acest sezon în capitala Germaniei. Se pare că va activa în cadrele clubului ROTWEISS cu care a și intrat în corespondență. El va avea dreptul să apere culorile naționale românești dacă Naționala noastră se va mai deplasa în acest an la Garmisch.

Unde ne sunt visătorii...

Nu-i vorba despre minunata poezie a lui Vlahuță. Ci de trista realitate pe care suntem nevoiți s'o vedem desfășurându-se sub ochii noștri. Am plecat pe drum de an nou cu speranțe multe și cu visuri și mai multe. Tineri peste tineri au năvălit pe porțile Stadioanelor s'au luat la întrecere ce cei vechi, au învățat și câteodată chiar, au învins. Niciodată mai mult ca anul acesta, lumea noastră atletică n'a fost mai invadată de atâtea nume noi și mai ales nume românești. Rezultatele n'au fost excelente. Dar vor fi mai târziu, suntem siguri.

Iată-ne la sfârșit de sezon de pistă. Atleții noștri, cei dela sprint, aruncări și sărituri s'au mulțumit cu redusa activitate a unei veri excepționale. Au obosit. Sunt dornici să-și petreacă toamna și mai ales iarna, stând de vorbă la gura sobei, depănându-și fiecare firul amintirilor recente. Dar nu așa vom progresa. Lăsați amintirile pentru mai târziu. Acuma se cer fapte, căci pe temeliai lor de astăzi se va ridica sănătatea morală și fizică a generațiilor ce vor veni.

Ați evadat cândva depe porțile stadionului să fugiți și să săriți în mijloc de natură, să vă luați la întrecere cu frunzele toamnei purtate în goană de vânt? Ați încercat măcar întâmplător să alergați pe marginea lacului Băneasa peste albul unei zăpezi timpurii sau să imitați la fel de întâmplător pe cei ce nu au pauză în activitatea lor atletică, pe crossiști? Desigur că nu. N'ați făcut-o pentrucă erați prea obișnuiți cu regularitatea probelor pe stadion unde te obsedează cronometrul și stacheta, sau unde un centimetru buclucaș încurcă optimistele tale pronosticuri făcute acasă. Și n'ați făcut-o pentrucă în primul rând nu v'ați pus problema aceasta. V'o punem noi astăzi. Câțiva kilometri cu pasul ușor, o plimbare mai mult, înseamnă un rezultat fericit în viitoarea activitate pe pistă. In alte țări sunt Crossuri speciale pentru săritori, pentru sprinteri și pentru aruncători. Nu avem pretenția aceasta. Dar oricum, se poate organiza și la noi măcar din când în când câte o asemenea întrecere și rezultatele se vor vedea mai târziu.

Poblema însă nu este rezolvată. Căci poți programa un cross al necrossiștilor. Dar în fața indiferenții atleților nu poți face nimic. Mentalitatea greșită a lor e veche. Cum să fugi pe străzi să te întâlnești cu prieteni sau cu diferiți cunoscuți? Ce «impresie» își vor face! Parcă noi facem sport de dragul lor sau de dragul părerilor lor. Sunt liberi să ne critice, sunt liberi să creadă ce vor. Le vom răspunde mai târziu, atunci când în evoluția sportului național, ei vor rămâne simple nulități iar tu o piatră de temelie.

Suntem pe pragul iernii: Dar nu ne poate înfricoșa nici cuvântul și nici nămeți mari de hermină prăvăliți din cer să astupe drumurile și să înfrunte avântul adolescenței noastre. Ne vom strânge cu toți la un loc și vom porni prin zăpadă, de-alungul câmpurilor, pe margine de lac sau pe o potecă de parc să arătăm unui anotimp ce s'a obișnuit să ne spună, că ne-a venit rândul să fim mai tari. Nu ne trebuesc învingători și învinși, nu ne trebuesc întreceri. Au fost destule pe stadion și vor mai fi destule. Vrem o oacă a noastră, un monopol al unei generații de tineri, o pildă pe care s'o săm moștenire celor ce vor veni.

Au fost încercări timide. Mult prea timide și prea anonime. Abia câțiva concurenți. Unde sunt zecile de atleți dela zecile de concursuri? Unde sunt speranțele pe care le-am pus în ei și unde sunt făgăduelile lor? Nu vrem să credem că s'au spulberat, nu vrem să credem că ne-am înșelat atunci când am văzut în mănunchiul de tineri ai stadionului, viitorul strălucit al atletismului românesc. Și nu credem mai ales că vor refuza să dea sprijinul lor țării, pentru a o ridica pe treapta firească în erarchia valorilor europene.

Suntem siguri că liga, harnica noastră ligă, va organiza asemenea crossuri. Și mai suntem siguri că numărul concurenților nu ne va face să regretăm o speranță și nici nu ne va aminti titlul poeziei lui Vlahuță.

Așteptăm încrezători Duminicile viitoare și mai ales roadele excelente pe care le vom căpăta mai târziu.

P. HIDIOȘANU

Jucătorii români în străinătate

BOB PETROVICI, SUK și TALSKI joacă la B. S. K. din Berlin!

BERLIN 4. — (Prin telefon, dela corespondentul nostru).

Ultimile antrenamente ale campioanei Berlinului de hockey pe ghiață, B. S. K. au căpătat o notă de atracție în plus prin participarea a trei jucători români. La B. S. K. joacă Bob Petrovici, Suk și Talski binecunoscuții noștri hockeyști.

E posibil ca Bob Petrovici să facă parte din formația lui B. S. K. în jocurile internaționale de Sâmbătă și Duminică, când Berlinul găzduește o mare competiție germano-italiană.

Se știe că Suk și Talski se află în Germania încă de anul trecut, când s'au refugiat de la Cernăuți în fața invaziei bolșevice.

Suntem însă curioși să știm ce face Panenka, pe care-l știam tot în Germania.

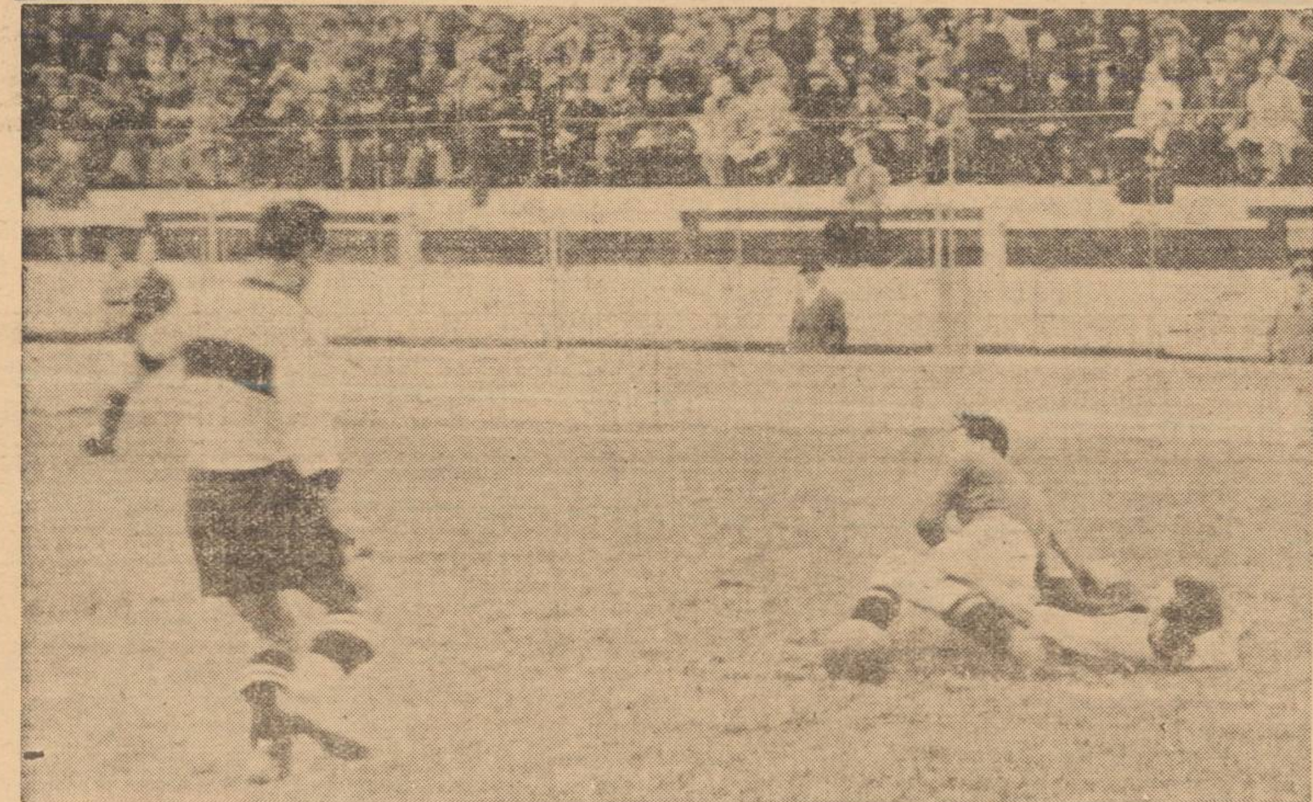
Schimbări intervenite în programul Cupei Basarabiei

Din cauza marilor manifestații naționale care vor avea loc Sâmbătă, de ziua M. S. Regelui, nu se vor disputa matchurile de football care fuseseră prevăzute în programul cupei Basarabiei.

Cum se știe, în seria bucureșteană au mai rămas de jucat următoarele patru matchuri: Carmen—Juventus, Olimpia—Turda, Rapid—Unirea Tricolor și Sportul Studențesc—Venus. Primele două matchuri se vor disputa Duminivă 9 Noembrie în programul cuplat, iar ultimile două probabil Duminica cealalte adică de 11 Noembrie.

Deasemenena în programul seriei a intervenit o schimbre.

Jiul anunțând că nu poate juca Duminică cu Corvinul, din cauză că își va da concursul la o mare serbare pentru răniți, Federația a luat act de aceasta și a dispus ca acest match să aibă loc Duminică, 16 Noembrie, urmând ca Dunimică 9 Noembrie, să se dispute jocul Corvinul — Iancu Corvin.

Căzuți, Baratky și Constantinescu-Grecu se luptă pentru balon sub privirile atente ale lui Duce.
(Rapid—Sp. Studențesc 4:1)

La Bratislava

Slovacia înfruntă Germania la 26 Noembrie

BRATISLAVA 4. — Federația de football a Slovaciei a încheiat două partide internaționale cu Germania cari vor avea loc la Bratislava și Breslau la 26 Noembrie și 7 Decembrie 1941.

CARNET

La jocul

de Duminecă dintre Unirea Tricolor și Venus, spectatorii au asistat, în număr impunător. Spre zece mii. Și cum ostilitățile de pe teren în urma «slăbiciunilor» arbitrului au fost mai puțin sportive decât trebuia, lumea din tribune s'a simțit datoare să trăiască și ea matchul. Așa dar, când Unirea a marcat un goal prin Sonny și când punctul n'a fost acordat pe motiv de offside sau așa ceva — s'a pornit bătaia.

Și-a fost o păruială de nu se mai vedea om cu om și jucătorii se opriseră din acțiune ca să nu scape spectacolul.

Ce să mai spunem? Dacă se bate lumea, să știți că iar e popular foot-ballul nostru...

Vulescu

tânărul polisportiv al Viforului trebuia să joace rugby Dumineca trecută. Venind însă dimineața pe Velodrum l-au băgat colegii în echipa de foot-ball care juca tocmai atunci cu S.T.B.-ul. Galbenii au învins dar nu din cauza lui Vulescu ci mai mult dintr'a S.T.B.-ului care printr'un half ghinionist și-a înscris singur două goaluri. In cursul jocului spectatorii, destui de numeroși de altfel, îl urmăreau cu interes pe omul nostru care fusese anunțat că «întărește formația Viforului. Deziluzie, însă! Vulescu nici n'a marcat vre-un goal, nici n'a tras la poartă decât... un shoot și nici de jucat nu s'a prea omorît. Lumea comenta: «Săracu băiat, să știi că se păstrează pentru după masă».

După masă Vulescu a jucat rugby. Cam tot așa de bine însă cum jucase și foot-ball. Adică iar nu s'a prea prăpădit cu firea. «Poporul» nedumerit nu mai știa ce să creadă: «Dimineață am zis că se păstrează pentru dupămasă. Dar acum pentru cine se mai păstrează?»

Pentru cine? Când ai 20 de ani, ești student la Politechnică și în plus mai e și Duminecă, n'ai matchuri numai dimineața și după masa ci și... mai târziu!

Intr'o retrospecție

sportivă a unui confrate găsim: «Dacă capul lui Napoleon a intrat în istorie, etc».

DACA CAPUL! In fine, capul lui Napoleon o fi intrat în istorie dar cazul celui cu perla asta merită de bună seamă măcar un borcean cu spirt și un galantar de morgă.

Și o reflexie, à propos de «cap». Unde nu-i «director», vai de cititori!,

Cineva

e nemulțumit de absența «clasei» și a artificiilor tehnice în matchul Unirea Tricolor — Venus. Il cităm: «un match în care cei douăzeci și doui de jucători luptă și aleargă pe marginea foot-ballului poate pasiona massele, dar plictisește elitele. Sau le întristează.»

Tttt! Ce ți-e, dragă Doamne, și cu rafinații ăștia blazați și desgustați de plebe. «Elitele se «plictisesc» și se «întristează!» Elitele, nu știți, Dvs., iubiți cititori, cine sunt. Elitele sunt cei cari scriu și văd foot-ballul filtrat prin ochelari sau prin luneta lui Galileu. Ochii sunt ochelarii relativi ai omului, iar ochelarii sunt ochii absoluți ai științei. Plebea n'are decât ochi pe când «elitele» au în plus și ochelari...

Dela teoria confratelui îți vine nu știu cum să-ți vâri nasul în lucrarea asupra originilor inegalității oamenilor a lui Rousseau.

Și să mai spună cineva că făcând sport te îndepărtezi de cultură, de Rousseau, Gobineau sau alții...